

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrr.gov.ua

Від _____ № _____
на № _____ від _____

Рішення № _____ від “ _____ ” _____ 2016 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо державного матеріального резерву» (далі – проект Закону), а також документи, що надані до нього листом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 14.06.2016 № 2722-02/18120-03.

За результатами розгляду проекту Закону та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

законопроект розроблено з метою вдосконалення нормативно-правового регулювання у сфері державного матеріального резерву.

Однак, проект Закону не може бути погоджений у запропонованій редакції з огляду на наступне.

Законопроектом передбачається, зокрема, викласти в новій редакції Закон України «Про державний матеріальний резерв» (далі – Закон).

Поряд з цим, зміни до окремих положень діючої редакції Закону викладені у спосіб, який не є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

Наприклад, положення Закону якими врегульовується питання відпуску із державного матеріального резерву матеріальних цінностей, що підлягають *освіженню (поновленню)*, запропоновано викласти в новій редакції (пункт 3 статті 8 Закону), передбачивши, зокрема, що такий відпуск провадиться шляхом їх реалізації на конкурсних засадах, а в разі виникнення стратегічних потреб держави – за рішенням Кабінету Міністрів України на умовах оплати ринкової вартості матеріальних цінностей або її відшкодування за рахунок коштів, передбачених на ці цілі Державним бюджетом України.

Запропоноване положення є неоднозначним для трактування: по-перше, щодо питання визначення ринкової вартості (який механізм та хто визначає); по-друге, не визначено за якою вартістю передбачається відшкодування за рахунок бюджетних коштів.

Крім того, неоднозначним та ніяким чином необґрунтовано рішення розробника вилучити норму, яка в діючій редакції Закону врегульовує питання *щодо використання коштів отриманих від такої реалізації*, а саме передбачає спрямування цих коштів на придбання та закладення до державного резерву аналогічних матеріальних цінностей.

Законопроектом надаються повноваження Держрезерву реалізувати розброньовані матеріальні цінності за балансовою вартістю у разі неможливості визначення їх ринкової вартості у зв'язку з відсутністю сертифікатів якості та припинення виробництва аналогічних товарів в Україні.

Крім того, пропонується запровадити можливість безоплатної передачі для утилізації та/або знищення розброньованих, але нереалізованих матеріальних цінностей державного резерву *(з причин відсутності необхідної документації щодо їх походження, якості, термінів придатності)*.

Вищезазначені норми законопроекту є неоднозначними для трактування та під час практичної реалізації можуть призвести до зловживань, оскільки не розкривають повною мірою доцільність та механізм реалізації цих норм в контексті інших норм цього Закону, а саме:

по-перше, згідно пункту 1 статті 6 цього Закону матеріальні цінності, що поставляються до державного резерву за встановленими вимогами щодо забезпечення безпеки життя, здоров'я споживачів і охорони довкілля, повинні *мати сертифікат відповідності зазначеним вимогам на весь строк зберігання*;

по-друге, положеннями статті 10 врегульовано питання відповідальності за операції з матеріальними цінностями державного резерву, зокрема, пунктом 11 цієї статті встановлено, що у разі порушення правил і умов зберігання, несвочасного освіження та заміни матеріальних цінностей державного резерву, а також зберігання матеріальних цінностей, що не відповідають затвердженій номенклатурі, діючим стандартам і технічним умовам, несвочасного подання встановленої звітності підприємства, установи і організації - відповідальні зберігачі сплачують штраф у розмірі 20 відсотків від вартості матеріальних цінностей, щодо яких допущено порушення.

Поряд з цим слід зазначити, що запропонований до розгляду проект Закону в розумінні Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» є регуляторним актом та потребує детального аналізу впливу на регуляторне середовище.

Однак, у поданому на погодження комплекті документів до проекту Закону, в порушення вимог статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», відсутні аналіз регуляторного впливу цього проекту та копія оприлюдненого повідомлення про оприлюднення проекту з метою одержання зауважень та пропозицій, що в той же час не відповідає вимогам статті 8 цього Закону та вимогам Методики

проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика).

Головному розробнику зазначеного проекту Закону необхідно враховувати, що аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ) – це документ, який дозволяє однозначно об'єктивно та обґрунтовано оцінити ефективність запропонованого державного регулювання, неможливість вирішення існуючої проблеми за допомогою інших альтернативних способів, та зробити висновок щодо забезпечення максимально можливих позитивних результатів від дії цього акту за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Відсутність АРВ не дає змоги у повному обсязі об'єктивно визначити доцільність та ефективність запропонованого розробником механізму державного регулювання.

Водночас, факт відсутності копії оприлюдненого повідомлення про оприлюднення проекту наказу не відповідає вимогам статті 20 Закону та є порушенням статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» в частині дотримання одного із принципів державної регуляторної політики - прозорості та врахування громадської думки (відкритості для фізичних і юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності).

Крім того, статтею 7 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» встановлено вимоги щодо затвердження і оприлюднення регуляторними органами планів діяльності з підготовки ними проектів регуляторних актів на наступний календарний рік до 15 грудня поточного року.

Такий план діяльності повинен містити визначення видів і назв проектів, цілей їх прийняття, строків підготовки проектів, найменування органів та підрозділів, відповідальних за розроблення проектів регуляторних актів.

При цьому, згідно частини четвертої статті 7 відповідного Закону, якщо регуляторний орган готує або розглядає проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до цього регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення цього проекту.

Такі зміни до плану діяльності також підлягають обов'язковому оприлюдненню не пізніше як у десятиденний строк після їх затвердження.

Однак, під час попереднього розгляду з'ясовано, що проект Закону не внесений до Плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів на 2016 рік у порядку передбаченому статтею 7 Закону.

Загалом, за результатами здійсненого аналізу норм проекту Закону та аналізу регуляторного впливу, встановлено, що даний проект розроблено без урахування ключових принципів державної регуляторної політики визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а саме:

– доцільності – обґрунтованої необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми;

– ефективності, тобто забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

– збалансованості, тобто забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

– передбачуваності, тобто послідовності регуляторної діяльності, відповідності її цілям державної політики, а також планам з підготовки проектів регуляторних актів, що дозволяє суб'єктам господарювання здійснювати планування їхньої діяльності;

– прозорості та врахування громадської думки - відкритості для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності, обов'язкового розгляду регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому законом порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями.

Ураховуючи вищенаведене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо державного матеріального резерву».

**Голова
Державної регуляторної
служби України**

К. М. Лягіна